

Núm. de Protocol: AD-0067-2/05

S E N T È N C I A NÚM. 28-2006

PARTS:

Apel·lant: HBLE. COMÚ D'ENCAMP

Representant: J.A.V.

Advocat: J.R.P.

Apel·lada: M.I. GOVERN

Representant: S.G.

Advocat : M.F.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Bernard Plagnet

Magistrats: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià
M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 24 de maig de 2006.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0067-2/05.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Bernard Plagnet**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- L'Hble. Comú d'Encamp va interposar recurs contra l'acte tàcit del Govern denegant, per silenci, la petició presentada pel Comú d'Encamp en data 10 de febrer del 2005, sol·licitant l'anul·lació de l'acte administratiu impugnat.

2.- En la sentència de 14 novembre de 2005, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda formulada pel Comú d'Encamp.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 19 de gener de 2006, el Comú d'Encamp manifesta principalment que:

-el conveni de data 22 de juny de 1976 és clarament un contracte administratiu i públic

-l'obligació contractual que està incomplint el Govern d'Andorra no queda anul·lada per la Llei qualificada de transferències als Comuns en la mesura que les despeses relatives al suport d'un servei públic com la treta de neu no s'emmarquen dins de l'àmbit d'aplicació de l'esmentada normativa

4.- En la contesta de data 8 de febrer del 2006, el MI Govern manifesta principalment que: ni els contractes administratius ni els contractes privats poden contradir les lleis.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon .- Segons contracte de data 22 de juny del 1976, el MI Consell General i l'Hble. Comú d'Encamp havien convingut el següent: «l'Hble. Comú d'Encamp donarà a subhasta o encarregarà la treta de la neu en les

vies interiors del Pas de la Casa. De les despeses o de l'import de l'adjudicació en sufragarà el 60 % el MI Consell General, anant el 40 % restant a càrrec de l'Hble. Comú d'Encamp » (punt 8 : veure foli 15).

El MI Govern ha deixat d'aportar aquestes quantitats a partir de 2002 i l'Hble. Comú li reclama les sumes que corresponen a la temporada d'hivern 2002-2003 i 2003-2004.

Tercer.- El context jurídic del litigi

Per resoldre el present litigi, cal recordar el nou context jurídic segons el qual s'inscriu la qüestió suscitada en aquest expedient.

L'article 79 de la Constitució disposa «Els Comuns expressen els interessos de les Parròquies, aproven i executen el pressupost comunal, fixen i duen a terme les seves polítiques públiques en el seu àmbit territorial... ». L'article 81 de la Constitució precisa que « amb la finalitat d'assegurar la capacitat econòmica dels Comuns, una Llei Qualificada determina les transferències de capital del Pressupost General als Comuns, garantint una partida igual per a totes les Parròquies i una partida variable, proporcional segons la seva població, l'extensió del seu territori i altres indicadors ».

En aplicació d'aquests principis constitucionals, s'aprova la Llei qualificada de transferències als Comuns, de data 4 de novembre de 1993 (BOPA 64 / 1993). La Llei té com a finalitat principal la de garantir i preservar les capacitats econòmiques dels Comuns.

L'article 1 d'aquesta Llei precisa el seu fonament:
« La present Llei Qualificada de Transferències als Comuns té per finalitat establir el procediment, import, execució, liquidació i control d'aquells imports destinats als Comuns per a despeses d'inversió i funcionament - aquests, en el límit que marca la present Llei en l'article 7- i que hauran de figurar en els corresponents pressupostos de l'Administració General aprovats per a cada exercici econòmic pel Consell General »

Per tant, les disposicions d'aquesta Llei queden estretament lligades al règim del pressupost de l'Estat, com ho confirma l'article 2: « Prèvia la corresponent tramitació, d'acord amb el procediment legislatiu establert, es consignarà cada any una transferència de capital a favor conjuntament dels Comuns. Aquesta transferència figurarà en la partida corresponent dels pressupostos de l'Administració General. »

Per tant, aquesta Llei té per objecte garantir als Comuns les transferències de les quantitats que resulten del pressupost de l'Estat i l'article 3 aporta algunes precisions en quant a les modalitats de càlcul de les sumes transferides :« L'import a transferir cada exercici serà el resultat d'aplicar el percentatge del 18 % sobre els ingressos tributaris ajustats, liquidats i imputables comptablement al pressupost de l'Administració General, efectivament realitzats en l'exercici immediatament anterior ».

La Llei preveu igualment la destinació de les transferències: l'article 7 preveu un principi i una excepció (aquest article ha estat modificat per una Llei qualificada 11/ 2003 del 27 de juny de 2003 : BOPA n° 59 de 2003, p. 2013)

El principi es el següent: « Les transferències als Comuns contemplades en la present Llei i objecte de la corresponent partida pressupostaria, estan destinades al finançament de despeses d'inversió a realitzar en les parròquies corresponents, d'acord amb la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns. »

La segona frase preveu l'excepció: « No obstant, cada Comú podrà destinar com a màxim un 30 % (abans la modificació de 2003, era d'un 15 %) de l'import de la transferència a finançar despeses derivades d'activitats esportives, culturals, socials i de lleure ». El significat del text es que les transferències de l'Estat només poden servir pel finançament de les despeses enumerades. Les altres despeses s'hauran de finançar pels fons propis dels Comuns; aquest finançament, esdevé evidentment més fàcil gràcies a les transferències de l'Estat que permeten fer front a d'altres despeses.

La lògica d'aquesta via és per tant de garantir als Comuns un mínim de recursos que concreten el principi marcat per l'article 81 de la Constitució, ja mencionat: «assegurar la capacitat econòmica dels Comuns ».

Aquesta Llei preveu per tant, noves formules de relacions financeres entre l'estat i els Comuns. Aquesta nova modalitat queda confirmada i precisada per la Llei sobre les finances comunals (Llei 10 / 2003: BOPA, 15 / 2003, p. 2014), la qual disposa en el seu article 37, « Els Comuns, d'acord amb la Llei qualificada de transferències als Comuns, reben una participació dels ingressos de l'Administració general ».

Aquest conjunt de texts modifica per tant de manera fonamental el contingut jurídic anterior a l'entrada en vigor de la Constitució. En conseqüència, és lògic que aquestes noves regles reemplacin totes aquelles que s'aplicaven abans. És així com l'article 6 de la Llei qualificada de transferències disposa: "El sistema de transferències als Comuns regulat per la present Llei comporta la derogació i supressió de les assignacions pressupostàries i ajudes de l'administració General als Comuns i, en general tota altra Llei, Decret, Ordinació, Disposició i Acord que s'oposi al contingut de la present Llei".

Quart.- Aplicació al present litigi.

Com ja s'ha mencionat més amunt, el contracte de data 22 de juny de 1976 s'inscriu dins el context jurídic que ha evolucionat radicalment.

En aplicació de l'article 6, més amunt esmentat és indiscutible que els termes del contracte no poden derogar els termes de la Llei qualificada de transferències als Comuns.

En aquestes condicions, s'ha de rebutjar la demanda presentada per l'Hble. Comú d'Encamp.

Cinquè.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per l'Hble. Comú d'Encamp

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució del Govern desestimant, per silenci, la sol·licitud presentada en data 10 de febrer del 2005, és conforme a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer: De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.